

Rondom de Nacht

Kamerkoor Quartna

olv Arno Kerkhof

Blazersensemble Raak

*een zondagmiddagconcert
met muziek rond het thema Nacht
uit de 16e tot de 21e eeuw*

zondag 28 sept. 15:30 uur
Muziekschool Kumulus
St Maartenspoort 2, Maastricht
Entree 9 €

Programma

Kamerkoor Quartna

Blazersensemble Raak

Joseph Rheinberger (1839-1901)

- Abendlied

Edward Elgar (1857-1934)

- Evening Scene

Henk Badings (1907-1987)

- Soir d'été

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

- Calme des Nuits

Darius Milhaud (1892-1974)

- uit La Cheminée du Roi: Nocturne

Stewart Grant (*1948)

- uit Wind Quintette Opus 38: Nocturne

Johannes Brahms (1833-1897)

- O schöne Nacht

Claudio Monteverdi (1567-1643)

- Sfogava con le stelle

Ēriks Ešenvalds (*1977)

- Stars

Pauze

Josquin des Prez (1450/55-1521)

- Cueurs desolez par toute nation

Eric Whitacre (*1970)

- Sleep

Antonín Dvořák (1841-1904)

- Uit de opera Rusalka: Song to the Moon

Nikolaj Tcherepnin (1873-1945)

- uit Hoornkwartet: Nocturne en De Jacht

Rolland de Lassus (1532-1594)

- La Nuit froide et sombre

Henk Badings (1907-1987)

- La nuit en mer

Claudio Monteverdi (1567-1643)

- Dara la notte il sol

Eric Whitacre (*1970)

- Lux Aurumque
-

Randen van de nacht

In de drukte van het bestaan is de tijd rondom de nacht voor veel mensen nog steeds bijna heilig. Toch knabbelt de 24-uurs economie er op allerlei manieren stukjes vanaf met onregelmatig werk en steeds meer licht en geluid die de nacht verstoren. In de discussie over (toen nog) vliegveld Beek werd in 1996 het eufemisme 'de randen van de nacht' uitgevonden, waarin nog verkeersvluchten mochten plaatsvinden, terwijl zo de echte nacht (dat was toen de tijd tussen 01.00u en 5.30u) van vliegverkeer en bijbehorend lawaai verschoond zou blijven.

Datzelfde begrip 'randen van de nacht' kenschetst op een meer positieve manier de liederen die kamerkoor Quartna voor u gaat uitvoeren. Geleidelijk voeren we u van de avond naar de nacht en vandaar weer naar de ochtend, in een poging de uiteenlopende sferen op te roepen die met die dagdelen verbonden kunnen zijn.

De avond wordt vooral verwoord en getoonzet als de kroon op de activiteit van de voorbije dag: dan kunnen we uitrusten en tevreden terugkijken op wat gedaan is. De nacht, vervolgens, geeft enerzijds de broodnodige rust aan sommigen, maar is soms ook een bron van angst, en vervuld van een gevoel van verlatenheid. Maar gelukkig is daar dan uiteindelijk weer de dageraad, het ochtendlicht, met nieuwe uitdagingen en een schone lei.

Componisten en Teksten

Josef Rheinberger (1839-1901): Abendlied

Jozef Gabriel Rheinberger was uit Liechtenstein afkomstig en werkte in Beieren als organist, componist en muziekpedagoog. Hij schreef meer dan 200 werken voor koor, orkest en solisten. Na 1900 raakte hij grotendeels in vergetelheid, maar sinds het midden van de 20^e eeuw is er hernieuwde interesse in zijn werk. De tekst van zijn Abendlied is ontleend aan het Evangelie-verhaal over de Emmaüs-gangers.

*Bleib bei uns, denn es will Abend werden,
und der Tag hat sich geneiget.*

Blijf bij ons, want het wordt avond,
En de dag loopt ten einde.

Edward Elgar (1857-1934): Evening Scene

Edward William Elgar, geboren in een dorpje in de buurt van Worcester in Engeland, was de zoon van een pianostemmer en bladmuziek-verkoper, die tevens organist was in de katholieke kerk. In het gezin werd veel gemusiceerd. Elgar was grotendeels autodidact. In 1889 huwde hij met één van zijn pupillen, Alice Roberts. Na de eerste wereldoorlog nam zijn productie af, maar ontstond nog wel het beroemde celloconcert, vooral bekend geworden door Jacqueline du Prez.

*The sheep-bell tolleth curfew-time;
The gnats, a busy rout,
Fleck the warm air; the dismal owl
Shouteth a sleepy shout;
The voiceless bat, more felt than seen,
Is flitting round about.
The aspen leaflets scarcely stir:
The river seems to think;
Athwart the dusk, broad primroses
Look coldly from the brink,
Where, list'ning to the freshet's noise,
The quiet cattle drink.
The bees boom past, the white moths rise
Like spirits from the ground;
The gray flies hum their weary tune,

A distant, dream-like sound;
And far, far off to the slumb'rous eve,
Bayeth an old guard-hound.*

De schaapsbel luidt als avondklok
De muggen, in een rusteloze wolk,
bespikkelen de warme lucht
De droeve uil laat een slaperige kreet horen
De stemloze vleermuis, meer gevoeld dan
gezien, fladdert her en der in 't rond
The espenbladeren bewegen nauwelijks
De rivier stroomt peinzend voort
Door de schemering heen kijken grote
sleutelbloemen koel toe vanaf de oever.
Waar, luisterend naar het geruis van de beek,
Het kalme vee drinkt.
De bijen zoemen langs, de witte nachtvlinders
stijgen als geesten op van de grond.
De grijze vliegen zoemen hun vermoeide
melodie
Een ver, dromerig geluid
En ver, ver weg blaft een oude waakhond naar
de sluimerende avond.

Henk Badings (1907-1987): Soir d'été

Henk Badings werd in Bandung, Nederlands Indië, geboren. In 1915 kwam hij als wees naar Nederland. Hij volgde al jong vioollessen en hij schreef op 12-jarige leeftijd een vioolsonate. De multigetalenteerde (wiskunde, schilderen, dichten) Badings studeerde mijnbouw in Delft. Na een studie bij Willem Pijper werd hij in 1934 leraar compositie aan het conservatorium in Amsterdam en Rotterdam. Van 1941 tot 1945 was hij directeur van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Hij was toen lid van de Nederlandse Kultuurraad. Het beroepsverbod, wat dit lidmaatschap na de oorlog tot gevolg had, werd in 1947 opgeheven. Hierna werkte hij in Haarlem, Utrecht, Adelaide, Pittsburgh en Stuttgart.

*Lison, ma câline, quittons la colline
Car le jour décline au rouge horizon.
Avant qu'il ne meure
Profitons de l'heure:
À notre demeure viens t'en, ma Lison!
Dans la paix immense
Du soir qui commence
Monte la romance
Des petits grillons, et la plaine rase
Que Phébus embrase,
Savoure l'extase des derniers rayons
Des voix enjôleuses sortent des yeuses:
Ce sont des berceuses,
Des petits oiseaux.
Et sa porte close,
La fermière Rose, chante même chose*

Lison, mijn lief, laten wij de heuvel verlaten,
Want de dag loopt ten einde aan de rode
horizon. Voordat hij sterft,
Laten wij van dit uur profiteren:
Kom naar ons huis, mijn Lison!
In de immense vreedzaamheid
Van de avond die aanvangt
Bloeit de romance
Van de kleine krekels; en de lege vlakte
Die Phoebus in vuur en vlam zet,
Geniet de extase van de laatste zonnestralen!
Betoverende stemmen klinken uit de
steeneiken: het zijn de wiegeliederen
Van de vogeltjes;
En, achter de gesloten deur,
Zingt de boerin Roos hetzelfde lied

*Entre deux berceaux!
C'est l'heure très pure, où dans la ramure
Passe le murmure du grand vent calmé.
L'heure langoureuse,
L'heure où l'amoureuse se suspend, heureuse
Au bras de l'Aimé;
C'est l'heure touchante,
Où tous nous enchante,
Où la cloche chante l'Angélus au loin,
Et c'est l'heure grise, où la douce brise
S'imprègne et se grise
De l'odeur du foin;
C'est l'heure où tout aime,
Où, las du blasphème
Le méchant, lui même, est un peu meilleur:
Le cœur se dépouille de tout se qui souille,
L'âme s'agenouille devant le Seigneur!
Lison, ma petite, prions le bien vite
Pour qu'on ne se quitte
De l'Éternité
Et qu'il nous convie
À fuir cette vie
À l'heure ravie
D'un beau soir d'été.*

Staand tussen twee wiegen in!
Het is het zuiverste uur wanneer door de
takken het gefluister van de stilvallende
Grote wind passeert; het smachtend uur,
Het uur waarop de verliefde vrouw zich
gelukzalig vastklampt aan de arm van haar lief.
Het is het ontroerende uur
Waarop alles ons betovert,
Waarop de klok in de verte het Angelus zingt;
En het is het grijze uur, waarop het zachte
briesje zich doordrenkt, zich bedwelmt
met de geur van het hooi.
Het is het uur waarop alles liefheeft,
Waarop, vermoeid van alle laster,
De slechterik, zelfs hij, een beetje beter wordt;
Het hart ontdoet zich van wat het bezoedelt.
De ziel gaat geknield voor de Heer!
Lison, mijn liefje, laten wij snel bidden,
Opdat wij elkaar tot in eeuwigheid
Niet zullen verlaten
En dat wij uitgenodigd zullen worden
Dit leven te ontvluchten
Op het overgelukkige uur
Van een mooie zomeravond.

Camille Saint-Saëns (1835-1921): Calme des Nuits

Charles Camille Saint-Saëns werd in Parijs geboren. Zijn vader stierf vlak na zijn geboorte en hij werd door zijn moeder en een oud-tante, die hem zijn eerste pianolessen gaf, opgevoed. Ook op andere vlakken (Latijn, natuurwetenschappen) dan de muziek blonk hij uit. Op 13-jarige leeftijd werd hij tot het conservatorium in Parijs toegelaten. Na zijn studie hielp hij buitenlandse componisten, zoals Schumann, Wagner en Liszt, in Frankrijk te introduceren. Later ging hij vooral jonge Franse componisten promoten. Na een ongelukkig huwelijk, gesloten in 1875 met de toen 19-jarige Marie Truffot en het tragisch overlijden van twee zoontjes verliet hij zijn vrouw in 1881. Hij raakte goed bevriend met zijn leerling Gabriel Fauré, maar raakte ondanks deze vriendschap en vele reizen naar bijvoorbeeld Egypte en Algerije zodanig ongelukkig, dat hij op 53-jarige leeftijd aan zelfmoord dacht, maar dit niet tot uitvoer bracht. In het buitenland inclusief de USA had hij veel succes, maar in eigen land was dit veel minder. Hij overleed in Algiers.

*Calmes des nuits, fraîcheur des soirs,
Vaste scintillement des mondes,
Grand silence des antres noirs
Vous charmez les âmes profondes.
L'éclat du soleil, la gaité,
Le bruit plaisent aux plus futiles;
Le poète seul est hanté
Par l'amour des choses tranquilles.*

Kalmte der nachten, koelte van avonden,
Weids geflonker van hemellichamen
Grootse stilte in zwarte spelonken
Jullie betoveren diepzinnige zielen.
Schittering van de zon, vrolijkheid
en lawaai behagen de oppervlakkigen;
Alleen de dichter wordt gegrepen
door de liefde voor kalme zaken

Darius Milhaud (1892-1974) uit La Cheminée du Roi: Nocturne

De Franse componist Milhaud schreef het uit zeven delen bestaande werk in 1940-1941 als filmmuziek voor de film 'Cavalcade d'Amour', over de 'liefde' in drie verschillende tijdperken: de Middeleeuwen, de 19e en de 20e eeuw. Als inspiratie dienden de zogenaamde 'cours d'amours' in Zuid Frankrijk, waar rondtrekkende Troubadours tussen de 11e en 15e eeuw vaak vertoefden om hun romantische muziek ten gehore te brengen. Eén van de beroemdste 'cours d'amours' was die van Koning René in de Provence (1409-1480). Het verhaal gaat dat er een zonnige en windstille plek was, waar hij dagelijks naar toe trok. Deze plek, ter plaatse van één van de huidige grote boulevards in Aix-en-Provence, wordt nog steeds 'La Cheminée du Roi René' genoemd. Vandaag krijgt u het zevende en tevens laatste deel te horen - *Madrigal-Nocturne* – dat een poëtische atmosfeer oproept.

Stewart Grant (*1948) uit Wind Quintette Opus 38: Nocturne

De Canadees Grant schreef zijn blaaskwintet in 1999 in opdracht van het Quintette à vent Estria en het Ayorama Wind Quintet. Het bestaat uit drie delen, te weten Pastorale, Scherzo en Nocturne. Gezien het thema van dit concert krijgt u uiteraard de Nocturne te horen. Voor de goede luisteraar zijn er in het stuk onmiskenbare invloeden van zowel Bach als Stravinsky te horen. Sluit uw ogen en laat u meevoeren op de klanken van fluit, hobo, klarinet, fagot en hoorn.

Johannes Brahms (1833-1897): O schöne Nacht

Johannes Brahms werd in 1833 in een sloppenwijk in Hamburg geboren. Zijn vader speelde hoorn en contrabas in café's en zijn moeder was kleermaakster. Vanaf zijn 7e jaar kreeg hij pianolessen en hij werd in die jaren als een wonderkind gezien. Toen hij dertien was speelde hij in kroegen en bordelen om zijn ouders in de strijd tegen de armoede te ondersteunen. In 1853 ontmoette hij op tournee als begeleider van een Hongaarse violist Robert Schumann en diens vrouw Clara. Dankzij de lovende kritieken van Schumann was zijn naam gemaakt. Met Clara bleef Brahms na het tragische overlijden van Schumann innig bevriend. In 1862 verhuisde Brahms naar Wenen, waar hij ondanks het vernietigen van veel composities een uitgebreid laat romantisch oeuvre opbouwde.

O schöne Nacht!

*Am Himmel märchenhaft erglänzt der Mond in
seiner ganzen Pracht;*

*Um ihn der kleinen Sterne liebliche
Genossenschaft.*

O schöne Nacht!

Es schimmert hell der Tau am grünen Halm;

*Mit Macht im Fliederbusche schlägt die
Nachtigall.*

Der Knabe schleicht zu seiner Liebsten sacht.

O schöne Nacht!

O schone nacht!

Aan de hemel glanst de maan, sprookjesachtig,
in zijn volle pracht.

Om haar heen de liefelijke schare der kleine
sterren.

O schone nacht!

Helder glinstert de dauw op de groene halmen.

Luid zingt de nachtegaal in de vlierstruik.

De jongeling sluipt stilletjes naar zijn geliefde.

O schone nacht!

Claudio Monteverdi (1567-1643): Sfogava con le stelle

Claudio Monteverdi werd geboren in Cremona, de stad van de vioolbouw. Hij was oorspronkelijk naast zijn werk als dirigent en componist ook violist en zanger. Zijn oeuvre markeert de overgang van Renaissance naar Barokmuziek. In zijn tijd was hij een groot en geëerd musicus. Helaas zijn de meeste opera's, die Monteverdi in zijn Venetiaanse tijd schreef, verloren gegaan. Hij overleed in Venetië.

*Sfogava con le stelle
un infermo d'amore
sotto notturno ciel il suo dolore.
E dicea fisso in loro:
O imagini belle
de l'idol mio ch'adoro,
sì com'a me mostrate
mentre così splendete
la sua rara beltate,
così mostraste a lei
i vivi ardori miei:
la fareste col vostr'aureo sembiante
pietosa sì come me fate amante.*

Een klacht kwam tot de sterren
van een liefdeszieke man;
onder de nachtelijke hemel uitte hij zijn pijn,
en sprak tot hen de woorden:
Oh, schone beeltenissen
van mijn aanbeden liefste,
juist zoals gij mij
zo schitterend
haar zeldzame schoonheid toont,
toon zo ook aan haar
mijn hevig brandend vuur;
wek haar erbarmen met uw gouden schijn,
zoals gij wekt mijn liefde.

Ēriks Ešņvalds (*1977): Stars

Ēriks Ešņvalds is een jonge Letse componist, geboren in Priekule. Hij studeerde aldaar aan het conservatorium en later in Riga. Tevens studeerde hij theologie. Hij volgde diverse masterclasses, onder andere in Nederland. Hij won meerdere prijzen in Letland en Duitsland.

*Alone in the night
On a dark hill
With pines around me
Spicy and still,
And a heaven full of stars
Over my head,
White and topaz
And misty red;
Myriads with beating
Hearts of fire
That aeons
Cannot vex or tire;
The dome of heaven
Like a great hill,
And I know that I
Am honored to be witness
Of so much majesty.*

Alleen in de nacht
Op een heuvel in het donker
Met rondom mij dennen,
Kruidig geurend en stil,
En de hemel vol sterren
Boven mijn hoofd
Wit en topaas
En mistig rood;
Ontelbaar vele, met kloppende
Harten van vuur
Die de eonen
Niet kunnen verstoren of vermoeien;
De hemelkoepel
Als een grote heuvel
En ik weet dat het
Een eer voor mij is om getuige te zijn
Van al deze luister.

Josquin des Prez (1450/55-1521): Cueurs desolez par toute nation

Josquin Lebloitte dit des Prez werd omstreeks 1450 waarschijnlijk in Doornik geboren. Hij genoot faam als zanger, componist en pedagoog. Kenmerk van zijn muziek is de grote doorzichtigheid en de hechte structuur, waarbij de noten nauw aansluiten bij de tekst. Hij werkte in Frankrijk (Aix en Provence, Parijs), Italië (Milaan, Rome en Ferrara) en in Henegouwen (Condé).

*Cueurs desolez par toute nation.
Assemblez dueil et lamentation.
Ne cherchez plus l'armoniance,
Lyre d'Orpheus pour voz resiouysance.
Mais plongez vous en desolation.*

Bedroefde harten in heel het land
Vul u met rouw en klacht
Zoek, o Orpheus' lier, geen harmonie meer voor
uw vreugde
Maar geef u over aan diepe droefheid.

*Plorans ploravit in nocte,
et lacrymae eius in maxillis eius,
non est qui consoletur earn
ex omnibus caris eius.*

Wenend hilde zij in de nacht.
Tranen stroomden over haar wangen
Niemand van haar dierbaren
bracht haar troost.

Eric Whitacre (*1970): Sleep

Eric Whitacre, geboren in Nevada USA in 1970, ontdekte de klassieke muziek in het koor van de Universiteit van Nevada bij een uitvoering in Las Vegas van het Requiem van Mozart. Hij studeerde aan de Juilliard School of Music in New York. Hij heeft een eigen stijl gecreëerd, een fusie van klassiek en modern. Heel bijzonder is zijn internetkoor, waarbij zangers en zangeressen vanuit de hele wereld een partij inzingen, die dan samengevoegd worden tot één geheel.

*The evening hangs beneath the moon
A silver thread on darkened dune
With closing eyes and resting head
I know that sleep is coming soon
Upon my pillow, safe in bed,
A thousand pictures fill my head,
I cannot sleep, my mind's aflight,
And yet my limbs seem made of lead
If there are noises in the night,
A frightening shadow, flickering light...*

*Then I surrender unto sleep,
Where clouds of dream give second sight.*

*What dreams may come, both dark and deep
Of flying wings and soaring leap
As I surrender unto sleep
As I surrender unto sleep.*

De avond hangt onder de maan,
een zilveren draad op het verduisterde duin.
Met ogen die zich sluiten en een hoofd dat rust
weet ik dat de slaap spoedig zal komen.
Op mijn kussen, veilig in bed,
vullen duizend beelden mijn hoofd,
ik kan niet slapen, mijn hoofd is op hol;
en toch lijken mijn ledematen van lood.
Als er geluiden zijn in de nacht,
een angstaanjagende schaduw, een flakkerend
licht...

Dan geef ik me over aan de slaap,
waar wolken van dromen mij het 'tweede
gezicht' geven.

Wat voor dromen kunnen er komen,
donker en diep,
van vliegende vleugels en reuzensprongen,
terwijl ik me overgeef aan de slaap.

Antonín Dvořák (1841-1904): Uit de opera Rusalka: Song to the Moon

Iedereen kent ongetwijfeld deze aria voor sopraan uit de opera Rusalka. Het is één van de meest gezongen aria's uit het operarepertoire.

De versie voor blaaskwintet zullen de meeste van u echter nog nooit gehoord hebben. Door de instrumentatie en het ontbreken van de zangstem (die u voornamelijk in de hobo zult terug horen) ontstaat eigenlijk een heel nieuw werk, dat goed aansluit bij het thema van dit concert.

Nikolaj Tcherepnin (1873-1945): uit Hoornkwartet: Nocturne en De Jacht

Tcherepnin was afkomstig uit een welgestelde Russische familie. Zijn vader dwong hem tot een rechtenstudie, maar na afronding daarvan stortte hij zich helemaal in de muziek. Hij studeerde compositie bij Rimsky-Korsakow en daarnaast piano. Hij werkte o.a. vele jaren samen met en voor Diaghilev's Ballets Russe, waarvoor hij diverse werken schreef en ook dirigeerde.

In 1910 componeerde hij zes hoornkwartetten (voor 4 hoorns dus). Uit één van deze kwartetten krijgt u twee delen te horen, Nocturne (hoe kan het ook anders) en De Jacht. Deze laatste titel lijkt niet aan te sluiten bij het concertthema. Maar als u de titel vergeet en alleen naar de muziek luistert, dan hoort u een soort oproep om wakker te worden na een serene nacht.

Rolland de Lassus (1532-1594): La Nuict froide et sombre

Orlando di Lasso of Rolandus de Lassus was koorknaap in de St-Nicolaaskerk te Bergen in België, waar hij werd geboren. De vice-koning van Sicilië nam de jongeman mee naar Italië. Nadat hij de baard in de keel had gekregen werkte Orlando in Parijs en Rome als kapelmeester. In 1555 publiceerde hij zijn eerste vierstemmige madrigalen. In 1556 werd hij door hertog Albrecht tot lid van de hofkapel in München benoemd, waarvan hij 4 jaar later leider werd tot aan zijn dood. Zijn laatste jaren waren gekenmerkt door melancholie, hetgeen in het begin van het werk, dat voor u gezongen wordt, duidelijk is te merken.

*La nuict froide et sombre,
Couvrant d'obscure ombre
La terre et les cieux,
Aussi doux que miel,
Fait couler du ciel
Le sommeil aux yeux.
Puis le jour luisant,
Au labeur duisant,
Sa lueur expose,
Et d'un tein divers,
Ce grand univers
Tapisse et compose.*

De koude en duistere nacht
bedekt met donkere schaduw
de aarde en de hemelen.
Hij laat de slaap zo zoet als honing
vanuit de hemel neerdalen
in de ogen van de mensen.
Dan ontvouwt de stralende dag,
met gepast zwoegen,
zijn gloed.
En met zijn vele kleuren
bekleedt en schept hij
het grote universum.

Henk Badings (1907-1987): La nuit en mer

*La brise enfle notre voile
Voici la première étoile qui luit;
Sur le flot qui nous balance
Amis, voguons en silence dans la nuit.
Tous bruits viennent de se taire,
On dirait que tout sur terre est mort:
Les humains comme les choses,
Les oiseaux comme les roses, tout s'endort.
Mais la mer, c'est la Vivante,
C'est l'immensité mouvante toujours
Prenant d'assaut les Jetées
Dédaigneuse des nuitées et des jours.
Hormis Elle rien n'existe
Que le grand Phare et son triste reflet.
A la place la meilleure, mes amis,
Jetons sur l'heure le filet.
Puis enroulé dans nos voiles
Le front nu sous les étoiles, dormons!
Rêvons, en la paix profonde
À tous ceux, qu'en ce bas monde nous aimons;
Dormons sur nos goélettes
Comme en nos bercelonnettes d'enfants
Et demain à marée haute
Nous rallierons à la côte triomphants!*

Het briesje doet ons zeil bollen,
Daar is de eerste ster die schittert;
Op het vlot dat ons heen en weer schommelt
Vrienden, laat ons in stilte door de nacht varen.
Alle geluiden zijn volledig weggestorven,
Je zou zeggen dat alles op aarde dood is:
Zowel de mensen als de dingen,
De vogels en de rozen, alles slaapt in.
Maar de zee, zij is de Levende
Het is de altijd bewegende oneindigheid
Die de pieren bestormt
Of het nu nacht is of dag.
Buiten Haar bestaat niets, alleen
De Vuurtoren en zijn trieste weerspiegeling.
Laten wij op de beste plek, mijn vrienden,
Dadelijk het net uitwerpen.
Om vervolgens – blootshoofds onder de sterren
– onder zeil te gaan!
Laten we in diepe vrede dromen van allen
Die wij in dit ondermaanse liefhebben;
Laten wij slapen in onze schepen
Zoals in de schommelwiegjes uit onze kindertijd
En morgen bij hoogtij
zullen wij zegevierend terugkeren!

Claudio Monteverdi (1567-1643): Dara la notte il sol

*Darà la notte il sol lume alla terra
splenderà Cintia il dì,
prima che Glauco di baciare, d'honorar lasci quel
seno che nido fu d'Amor,
che dura tomba preme.
Nel sol d'alti sospir, di pianto,
prodighe a lui saran le fere e 'l Cielo.*

De zon zal 's nachts haar licht schenken aan de
aarde en de maan zal de dag verlichten
Eer Glauco zal ophouden met het kussen en
vereren van deze boezem waar eens de liefde
zetelde, die nu door het harde graf wordt
bedrukt. Mogen de aarde en de hemel meer
voor hem zijn dan zuchten en weeklagen.

Eric Whitacre (*1970): Lux Aurumque

*Lux Aurumque
Lux,
Calida gravisque pura velut aurum
Et canunt angeli molliter
Modo natum.*

Licht en Goud
Licht,
Warm en zwaar als puur goud
En de engelen zingen zacht
Voor het nieuw geboren kind.

Kamerkoor Quartna heeft ongeveer 20 leden, amateurzangers afkomstig uit alle windstreken van Nederland, vaak al lang geleden neergestreken in Maastricht. Quartna bestaat sinds 1987 en geeft jaarlijks concerten, vaak in samenwerking met instrumentale ensembles en solisten, en soms met een ander koor. Naast renaissance, barok en romantische muziek zingt het koor ook hedendaags werk. Quartna staat onder muzikale leiding van Arno Kerkhof. Zie voor meer informatie: www.quartna.net

Arno Kerkhof studeerde aan het Maastrichts conservatorium piano, orgel en kerkmuziek. Vervolgens studeerde hij orgel aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam, waar hij in 1999 zijn diploma Uitvoerend Musicus cum laude behaalde. Hij speelde orgelrecitals in binnen- en buitenland en werd uitgenodigd voor concerten en gastdirecties in o.a. Kotka, de kathedraal van Helsinki en de Thüringer Bachtage 2006. Daarnaast is hij een veelgevraagd begeleider en zet hij zich bijzonder in voor de herwaardering van het Franse drukwindharmonium. Hij werkt als dirigent en organist in Sittard en Valkenburg, en leidt naast Quartna verschillende andere koren.

Blazersensemble Raak

In 1992 zochten vier blazers uit het Universiteitsorkest naar een mogelijkheid hun muzikale horizon te verbreden. Die vonden ze in de oprichting van Blazersensemble RAAK. Hoewel RAAK klassieke muziek uit alle perioden van de muziekgeschiedenis heeft uitgevoerd ligt het accent op het moderne 20^e en 21^e eeuwse repertoire. Vaak gaat het daarbij om composities die door amateurs maar sporadisch worden uitgevoerd vanwege de moeilijkheidsgraad of de niet-alledaagse bezetting. In de loop der jaren heeft dit geleid tot zeer uiteenlopende projecten.

RAAK heeft met verschillende solisten en koren samengewerkt. Ook projecten met andere kunstdisciplines als kindertheater en literatuur zijn zeer succesvol geweest.

Het ensemble werkt sinds haar oprichting op projectbasis en bestaat uit een vaste kern van gevorderde amateurs, professionals die niet (meer) beroepsmatig als musicus werkzaam zijn en conservatoriumstudenten, aangevuld met een wisselende bezetting per project.

Sinds oktober 2011 staat de jonge Spaanse dirigent Joxe Migel Extebarria voor Blazersensemble RAAK.

Verdere informatie vindt u op onze website: www.blazersensembleraak.nl

Kamerkoor Quartna zoekt nieuwe leden.

Enthousiasme en een goede stem zijn voldoende!

Kom een keer meezingen tijdens een repetitie op donderdagavond vanaf 19.45 tot 22.00 uur. Onze repetitieruimte is bij de Zusters onder de Bogen, Sint Servaasklooster 14 te Maastricht.

U kunt bellen: 043-3618508 of mailen: info@quartna.net. Zie ook onze website: www.quartna.net